

اشاره

امروزه در آخرین سالهای قرن بیستم که عصر ارتباطات نام گرفته و حتی برخی از جوامع با مشکلی به نام «اضافه بار اطلاعاتی» مواجهند و در دنیایی که شکل دهنی و دستکاری افکار عمومی به منظور بهره‌برداریهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، بیشترین سرمایه‌گذاریهای ابزاری و انسانی را به خود اختصاص داده است، اعتبار رسانه‌ها به عنوان مهمترین منبع تأمین‌کننده اطلاعات مورد نیاز مردم و اعتماد و مقبولیتی که از این راه کسب می‌کنند، اهمیتی مضاعف یافته است.

علیرغم این واقعیت و با وجود تحقیقات گسترده‌ای که درباره مفاهیم مختلف ارتباطی صورت گرفته و می‌گیرد، «اعتبار منبع»^۱ سهمی نسبتاً ناچیز در مطالعات ارتباطی داشته است که هرگز نمی‌تواند دلیل کم‌اهمیتی آن تلقی شود.

اعتبار منبع

منبع چیست؟ اعتبار کدام است؟

• فرید ادیب هاشمی

اعتبار منبع، مفهومی بنیادی در ارتباطات است که شاید بتوان قدمت آن را با عمر ارتباط برابر دانست. معتبربودن منبع، در واقع پیش شرط لازم برای برقراری یک ارتباط کامل بین فرستنده پیام و مخاطب آن است.

اعتبار منبع را می‌توان نقطه تلاقی مفاهیم ارتباطی نیز تلقی کرد. چونکه بسیاری از این مفاهیم نظری گزینشگری اخبار، عینیت، هماهنگی و ناهمانگی شناختی، مسؤولیت اجتماعی روزنامه‌نگار، ارزشها خبری و... بدون این پیش فرض که منبعی معتبر در روند ارتباط وجود داشته یا دارد، معنای وجودی خود را از دست می‌دهند. گذشته از آن، اعتبار منبع را می‌توان مفهومی چند بعدی دانست که مزه‌های مشترکی نیز با روانشناسی دارد. روانشناسی در مبحث «تفییر گرایشها و مقاعدسازی»، منبع پیام را یکی از عوامل مهم در تغییر گرایش می‌شمارد و تأثیر آن را از زوایای مختلف در تغییر گرایش مخاطب مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

مقاله حاضر ضمن طرح این موضوع، مروی است بر برخی از مطالعاتی که درباره اعتبار منبع انجام گرفته است.

* * *

یکی از مواردی که مخاطبان وسائل ارتباط جمعی معمولاً به دنبال کشف و ارزیابی آن هستند، هویت منبع پیام و میزان درستی و اعتبار آن است. ذکر منبع پیام در خبرها و مقالات و دیگر مطالب رسانه‌های دیداری و نوشتاری، علاوه بر اینکه در جلب اطمینان مخاطب مؤثر است، به پیام و خود رسانه نیز به عنوان منبع پیام، اعتبار بیشتری می‌بخشد. ذکر منبع در خبرها تا آنچه اهمیت یافته که در برخی از کشورها که به اجرای مقررات عهدنامه بین‌المللی حفظ حقوق مؤلف پاییندند، گاه ممکن است عدم ذکر و درج منبع در خبرها، منجر به تحت تعقیب قرار گرفتن مسئولان رسانه‌ها شود.^۲

■ اگر انتخابهایی که گزینشگر خبر در روزنامه انجام می‌دهد در جهت تأمین نیازهای خبری خوانندگان باشد، مردم آن روزنامه را به عنوان یک «منبع قابل اعتماد» تلقی خواهند کرد.

■ ارتباط زمانی مؤثر است که منبع و گیرنده، همگن باشند.

■ گاه پیام به قدری دور از ذهن پیام‌گیرنده است که منجر به بی‌اعتباری منبع می‌گردد.

۱۲. مطالب و اطلاعات تهیه شده از فیلمهای مستند خبری.^۳

اما مهمترین و پر ارزشترین منبع خبری مطبوعات، گزارش‌های اختصاصی خبرنگاران خودی است که با توجه به نیازهای خوانندگان، با دقت، هوشیاری و موشکافی تهیه و ارسال می‌شوند. روزنامه‌ها و دیگر رسانه‌ها نیز معمولاً، با توجه به تناسب موضوع، ارزش و اهمیت بیشتری به این گونه اخبار می‌دهند. در این مورد بخصوص، گذشته از تمامی اهمیت و ویژگیهای مشتبی که یک گزارش اختصاصی خبرنگار خودی می‌تواند برای روزنامه داشته باشد، معمولاً باعث آرامش خیال و اطمینان خاطر سردبیران و مسئولان روزنامه‌ها هم می‌شود. مسئولان روزنامه‌ها اغلب این طور تلقی می‌کنند که منبع این گونه گزارشها و خبرهای اختصاصی، معتبر است و می‌توان با خیال راحت و بدون نگرانی از واکنشهای احتمالی آنی، بسته به اهمیت خبر، تیتری ۸ یا ۱۰ ستونی نیز در صفحه اول به آن اختصاص داد. در واقع، سردبیران در چنین مواردی کمتر نگران صحبت و سقم منبع خبر- که بی‌اعتباری آن، گاه می‌تواند اعتبار چندین ساله روزنامه‌ای را از بین ببرد- هستند.

منابع روزنامه‌ها

منابع و مأخذ مطالب چاپ شده در روزنامه‌ها در یک تقسیم‌بندی نه چندان

تاشه، ۱۲ مورد زیر را در بر می‌گیرند:

۱. اخبار و مقالاتی که توسط خبرنگاران

و نویسنده‌گان تحریریه در محل انتشار روزنامه تهیه می‌شوند؛

۲. مطالب ارسالی از سوی خبرنگاران ثابت یا فرستادگان مخصوص روزنامه‌ها در شهرستانها و یا خارج از کشور؛

۳. نوشتۀای همکاران غیرمستقیم روزنامه‌ها؛

۴. اخبار و تفسیرهای خبرگزاریهای داخلی و خارجی؛

۵. اخبار و اعلامیه‌های دولتی دریافت شده از روابط عمومی‌ها؛

۶. اطلاعات و اخبار دریافت شده از انجمنها، جمعیتها، احزاب و اصناف و حتی افراد عادی؛

۷. اخبار و مقالات اقتباس شده از روزنامه‌ها و نشریات داخلی یا خارجی؛

۸. اخبار و مطالب رادیو- تلویزیون داخلی؛

۹. بولتهای و نشریات سفارتخانه‌های خارجی و تمایندگیهای کشورهای خارجی؛

۱۰. اخبار ارسالی خوانندگان به وسیله نامه یا تلفن؛

۱۱. مطالب تهیه شده از آرشیوها و کتابخانه‌ها؛

نظرسنجی درباره گرایش سیاسی در گزارش‌های روزنامه^{۱۴} و ارزیابی وظایف وسائل ارتباط جمیع انجام داد و به بررسی مفاهیمی نظری «صحت»^{۱۵}، «انصاف»^{۱۶}، «مسئولیت»^{۱۷} و نقش نقادی دولت^{۱۸} پرداخت. در آن زمان میزان اعتماد به عنوان وسیله‌ای برای قیاس سایر نتایجی که از بررسی اعتماد در آمریکا به دست می‌آمد، مورد استفاده قرار می‌گرفت؛ از جمله باور داشتن یا معتبر شمردن یک شریه، هنگامی که یک گزارش خبری با ویژگی «برخورد» در سطح جامعه منتشر می‌شد. یا ترجیح مخاطبان در استفاده از وسائل ارتباط جمیع برای کسب اگاهی در مورد اخبار محلی، استانی، ملی و بین‌المللی؛ یا قابلیت در پوشش دادن به موارد ویژه و مسئولیت در اجرای حقوق مندرج در اولین اصلاحیه قانون اساسی آمریکا.

بعضی از محققان در مسائل مربوط به اعتبار منبع حدس زده‌اند که میدان جغرافیایی اخبار، یکی از متغیرهای مهم است. برخی از تحقیقات نشان داده بود که مردم در برخی از جوامع، در مسائل محلی، روزنامه‌ها را بیش از تلویزیون باور دارند و بر عکس، تلویزیون را در مسائل ملی و بین‌المللی بیشتر قبول دارند.

تحقیقی که در سال ۱۹۸۵ م در آمریکا انجام شد در چهار زمینه صورت گرفت:

۱. نگاهی به ابعاد اعتبار منبع؛
۲. قابلیت مردم در تعییز دادن اخبار روزنامه و وسائل ارتباطی؛
۳. مشکلات اعتبار در پوشش محلی؛
۴. ارتباط بین اعتبار و نگرش مثبت به موضوع اولین اصلاحیه قانون اساسی آمریکا.

ابعاد اعتبار منبع. تحلیل نتایج به دست آمده از تحقیق نشان داد که ۱۲ موضوع در عامل اعتبار منبع جمع شده‌اند. این ۱۲ موضوع عبارت است از: انصاف و اعتدال، بسی‌غرضی، گفتن تمام ماجرا، صحت، محترم شمردن زندگی خصوصی افراد، مراقبت از طرفداران، داشتن موضوعات مربوط به بهترشدن وضع اجتماعی، جدایی

گرایشها، مهارت‌ها و ارزشها نیز به جاذبه و اعتبار منبع کمک فراوان می‌کند.

قدرت منبع. نظر برخی از روانشناسان نیز بر این است که هر چه قدرت منبع بیشتر باشد، نفوذش بر گرایش گیرندگان پیام بیشتر خواهد بود.^{۱۹}

تحقیقات در زمینه اعتبار منبع همانطور که گفته شد، تحقیقات چندانی در این زمینه در دست نیست. در سال ۱۹۸۵ در ایالات متحده آمریکا تحقیقی در زمینه اعتبار منبع صورت گرفت و در سال ۱۹۸۹ نیز تحقیق مشابهی در زمینه تأثیر جنسیت در میزان اعتبار روزنامه و روزنامه‌نگار در همین کشور انجام شد. شاید بتوان گفت که در ایران تحقیق مستقلی در این زمینه صورت نگرفته است و اگر هم موارد پراکنده‌ای یافت شود به طور غیرمستقیم و ضمنی در خلال سایر موضوعات تحقیقی مورد اشاره قرار گرفته است.

درباره پیشینه تحقیق در این زمینه، سی‌سیلی گازیانو^{۲۰} و کریستین مک گرات^{۲۱} در مقدمه گزارش تحقیقی که در سال ۱۹۸۵ در ایالات متحده آمریکا انجام شد،^{۲۲} نوشتند که تحقیق درباره اعتبار منبع، دو پیشینه دارد: یکی بر روی «صحت گزارش روزنامه»^{۲۳} انجام گرفته است و دیگری به «قابل باور بودن منبع به عنوان جزئی از دربرگیری ارتباطات»^{۲۴} پرداخته است. هنگامی که در دهه ۶۰ میلادی توجه به تحقیقات در این زمینه افزایش یافت، هاولند^{۲۵} و همکارانش طی تحقیقات خود دو جزء اصلی اعتبار منبع را مشخص کردند: (۱) ثقیق^{۲۶} (۲) تخصص.^{۲۷}

این مسأله باعث شد تا توجه بعضی از محققان به تشخیص از طریق عامل تحلیل که تضمین‌کننده اعتبار منبع است، افزایش یابد. محققان به این نتیجه رسیدند که «اعتبار منبع» یک مفهوم چند بعدی است و مشخصه‌های آن نیز در هر بررسی تغییر می‌کند.^{۲۸}

لُس آنجلس تایمز در سال ۱۹۸۵ م یک

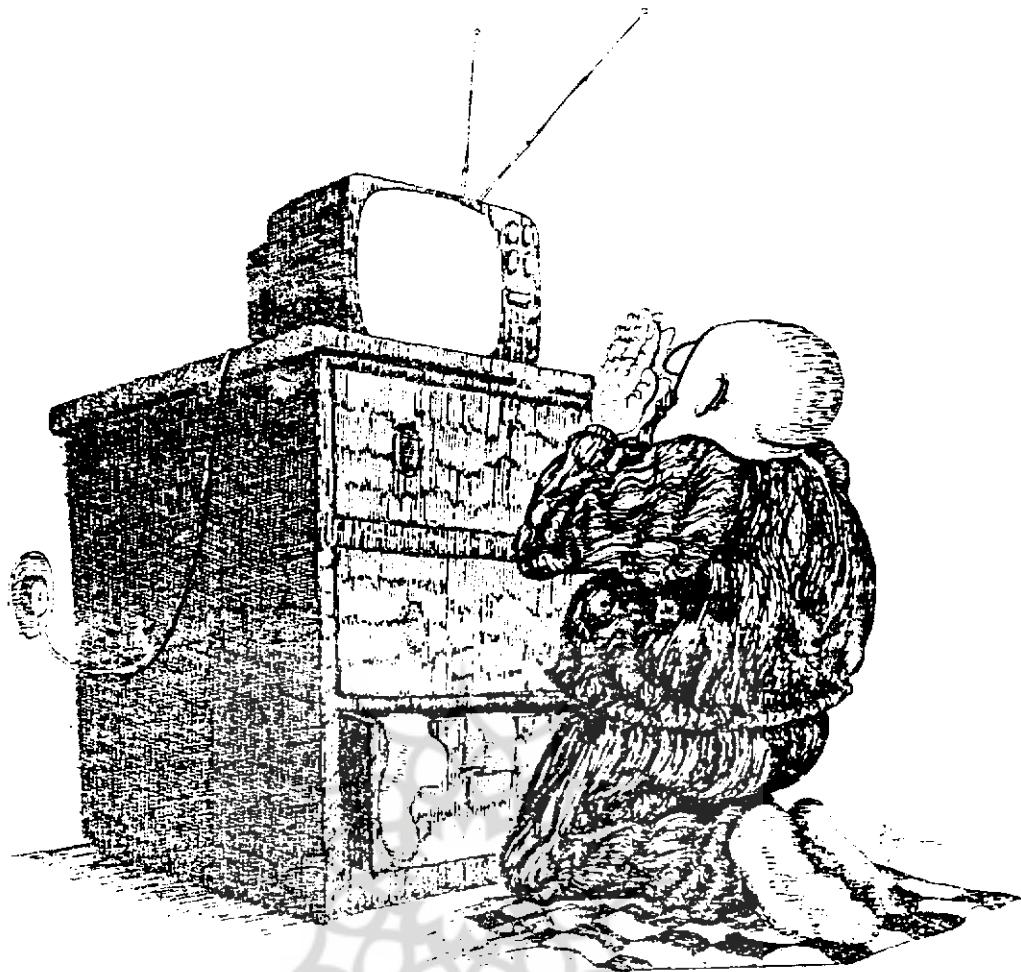
اعتبار منبع از نگاه روانشناسی در زمینه منبع و اعتبار آن، تحقیقات چندانی در دست نیست. اما در روانشناسی اجتماعی در مبحث «تغییر گرایش» (attitude change) آنچاکه از «متقادسازی، تبلیغات و تغییر گرایش» بحث می‌شود، به این مقوله پرداخته شده است.

در این مبحث آمده است که همه پیامهایی که به منظور نفوذ در گرایش‌های مردم تهیه و انتشار می‌یابند به یک اندازه تأثیر نمی‌گذراند. عوامل خاصی در کار هستند که اثر آنها را افزایش می‌دهند یا مانع تأثیر آنها می‌شوند و یا تأثیرات را کاهش می‌دهند. در بحث روانشناسی اجتماعی پیامها از سه جنبه مورد مطالعه قرار گرفته‌اند: (۱) منبع پیام؛ (۲) محتوای پیام؛ (۳) گیرنده پیام.

«منبع پیام» در این مبحث به عنوان یکی از عوامل مهم تغییر گرایش مطرح شده و از زوایایی «اعتماد به منبع»، «جاذبه منبع» و «قدرت منبع» قابل ارزیابی تشخیص داده شده است.

اعتماد به منبع. تخصص از عواملی دانسته شده که باعث افزایش اعتماد به منبع می‌گردد. زیرا که بسیاری از افراد، اظهار نظرهای متخصصان را راحت تر می‌پذیرند. به عبارت دقیق‌تر پیام منبع معتبر، راحت‌تر نفوذ می‌کند و کمتر مورد انتقاد قرار می‌گیرد. در مورد متابع شفاهی نیز اطمینان خاطر گوینده به هنگام سخن گفتن، منبع را صالح‌تر و قابل اعتمادتر نشان می‌دهد.

جادبه منبع. محبوبیت و جذابت ظاهری اعتبار بیشتری به منبع می‌دهد. بیشترین استفاده از این خصوصیت در آکهیهای تجاری به عمل می‌آید زیرا که محبوبیت منبع، باعث جلب بیشتر گیرنده پیام و تأثیر بیشتر روی مخاطب خواهد شد. نمونه‌های این‌گونه استفاده از جذابت منبع را نیز در استفاده از افراد معروف و محبوب نظری ورزشکاران، هنرپیشگان، قهرمانان جنگ و... برای انتشار پیامهای خاص سیاسی، تجاری، بهداشتی و غیره دیده‌ایم. از سوی دیگر، مشابهت در



خداست». ایشان تأکید کردند که: «خبر یک «امانت» است و شما باید در حفظ امانت دقت کنید و استواری خود را از دست ندهید. این افتخار بزرگی است که یک خبرنگار در صفت «امانت»، با رسول اکرم (ص) که به امین بودن شهرت داشتند، هم صفت باشند».^{۲۱}

آیت الله مشکینی امام جمعه قم نیز در دیداری که مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی با ایشان داشت، گفت: «کار خبری، بسیار حساس است و کسی که در این حرفة کار می‌کند، باید انسانی پاک و به دور از حب و بعضهای شخصی و گروهی باشد». آیت الله مشکینی تأکید کرد که «شما تکیه خبرتان را روی ملتها بگذارید و بدانید که ملتها در طول تاریخ پیروز بوده‌اند».^{۲۲}

آیت الله جوادی آملی از استادان حوزه علمیه قم در دیدار با مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی گفت: «در کار خبری دو مرحله اساسی وجود دارد: اول شناخت حق

خبر، انصاف، بی‌غرضی، محترم شمردن زندگی خصوصی افراد... در جامعه مطبوعاتی و نقشی که پاییندی به این مفاهیم در چرخش صحیح اطلاعات در جامعه ایفا می‌کند، مؤثر خواهد بود.

مرجع قیقد، حضرت آیت الله العظمی گلپایگانی، در دیداری که مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی در آبان ماه سال ۱۳۷۱ با ایشان داشته با اشاره به حساسیت کار خبری تأکید کردند که «در کار خبری، مردم را متوجه خدا و عالم آخرت کنید و از «غیبت» و «تهمت» پرهیز نمایید».^{۲۳}

آیت الله العظمی اراکی نیز در دیداری که مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی با ایشان داشت تأکید کردند که: «شغل خبرنگاری از شغل‌های حساس جامعه است و در این شغل باید الگوی شما، پیامبر اکرم (ص) که خود یک پیام آور بود، باشد و برای شما افتخار است که الگوی کارتان پیغمبر

واقعت از دیدگاهها، قابل اعتماد بودن، در ارتباط با موضوعات مورد علاقه مردم بودن، واقعی بودن و داشتن گزارش‌های موقن. اما برخی معتقد بودند که بعضی از این موضوعات باید در سه عامل نظری انصاف، وثوق و صحت تقسیم شوند. به‌هرحال میزان اعتبار به دست آمده تلویزیون و روزنامه در این تحقیق به میزان این ۱۲ مورد بستگی داشته است.^{۲۴}

در بیان ابعاد دیگری از «اعتبار منبع» جا دارد به اظهار نظرهای مختلفی که در جامعه کنونی کشورمان در مورد صحت و درستی خبر و اعتماد به خبرنگار به عنوان یک منبع مورد اعتماد و اهمیت این مسئله به عنوان یک ارزش اخلاقی و حرفاء ابراز می‌شود، نیز پرداخت. مسرور بر بعضی از این اظهارنظرها - به خاطر جایگاهی که ابراز کنندگانشان در جامعه دارند - قطعاً در تقویت اهمیت و ارزش مفاهیمی چون صحت و درستی خبر، معتبر بودن منبع

پی بردن به رویدادی که درک آن سخت و پیچیده است یا جنجال و بحث برسر آن زیاد است، کدام وسیله ارتباط جمعی را مورد استفاده قرار می دهد؟ نیمی از مخاطبان در پاسخ، روزنامه ها را انتخاب کردند و تعداد آنان که تلویزیون را در این زمینه معتبر شمرده بودند، کمتر از ۴ مورد از ۱۰ مورد بود. اما ۵۷ درصد کسانی که مورد این پرسش واقع شدند که کدام یک از وسائل ارتباط جمعی برای درک اخبار ملی مورد اعتماد شماست؟ تلویزیون را انتخاب کردند و ۲۹ درصد به روزنامه رأی مثبت دادند. تحقیق به این نتیجه رسید که اعتبار تلویزیون هر چه از تمرکز روی مسائل محلی به سمت مسائل ایالتی، ملی و بین المللی پیش برود، بیشتر می شود.

نخستین اصلاحیه قانون اساسی آمریکا، در این مورد پاسخها اغلب در حمایت از مطبوعات آزاد بود. وقتی که مطبوعات در واقع در ایقای وظیفه خود، «سگ مراقب دولت»^{۲۲}، باشند پاسخ دهنگان مایل به حمایت از حقوق مندرج آنان در اوّلین اصلاحیه قانون اساسی هستند.

همین طور هنگامی که حقوق مردم عادی در معرض خطر قرار دارد، پاسخ دهنگان بیشتر میل به حمایت از حقوق مطبوعات دارند.

نتیجه تحقیق مشخص کرد که میزان اعتبار روزنامه یک رابطه معکوس با این گفته رایج دارد که «گاهی اوقات آزادی زیاده از حد در مطبوعات وجود دارد» اما در مورد تلویزیون این طور نیست. ولی میزان اعتبار روزنامه و تلویزیون، هر دو با این گفته که «وسائل ارتباط جمعی، حقوقی را که قانون اساسی برایشان تعیین کرده، نقض می کنند»، در تضاد است. به هر حال هیچ رابطه ای بین میزان اعتبار و نگرش نسبت به حقوق روزنامه نگاری که محرومانه بودن اطلاعات منتشر نشده را حفظ می کند، وجود ندارد. بیش از ۳ مرمدمی که مورد مصاحبه قرار گرفتند موافق بودند که حق روزنامه نگاری در حفظ محramانه بودن منبع، درست مثل حقی است که به پژوهشکها و کشیشها در محramانه

در سال ۱۹۸۵م درباره اعتبار منبع در ایالات متحده آمریکا انجام شد می پردازم. قبل از آن شد که یکی از چهار زمینه تحقیق، ابعاد اعتبار منبع است. اکنون سایر ابعاد اعتبار منبع را در آن تحقیق، پی می گیریم.

تشخیص و تمیز وسائل ارتباط جمعی. در تمام طول تحقیق، بجز یک مورد، تلویزیون از سایر وسائل ارتباط جمعی بهتر دانسته شد و هنگامی که به مخاطبان اصرار می شد که حتماً یکی از وسائل را به عنوان وسیله ترجیحی خود برگزینند، تلویزیون را انتخاب می کردند. آن یک مورد هم مربوط به خواست خوانندگان مبنی بر درک کامل یک موضوع محلی یا جنجال برانگیز بود. در این مورد نیمی از نمونه های آماری، روزنامه را به عنوان رسانه مرجح خود انتخاب می کردند.

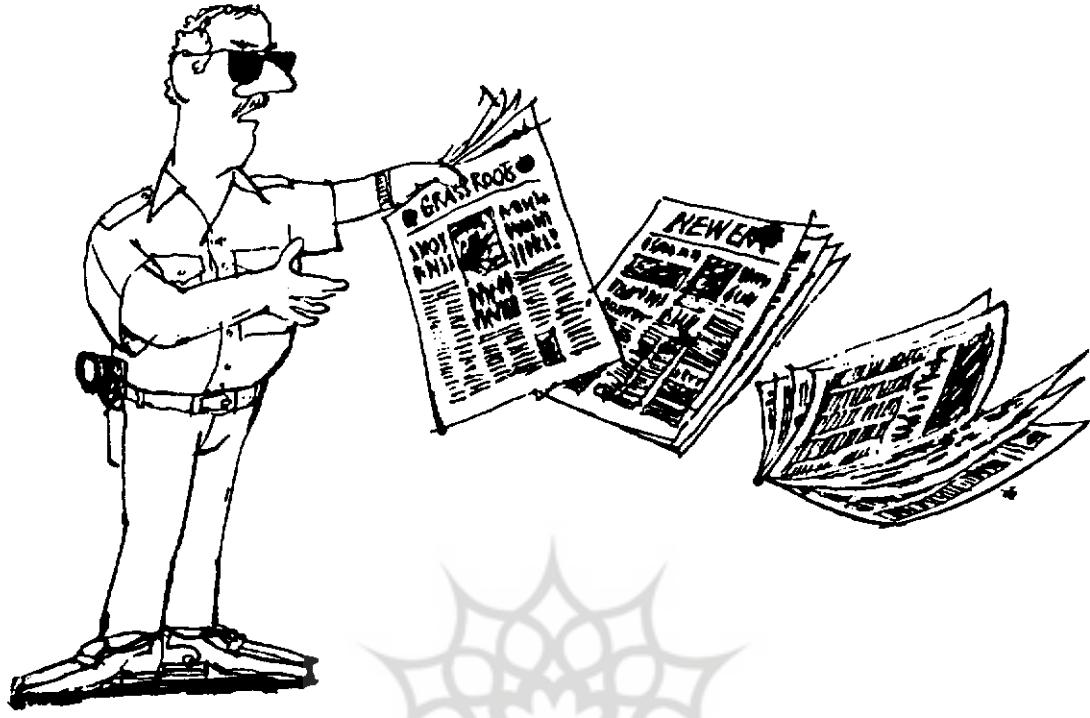
پوشش مخصوص منطقه ای. ارزیابی پاسخها نشان داد که روزنامه ها نگرش بهتری به اخبار محلی دارند و تلویزیون این نگرش بهتر را نسبت به حوادث طبیعی دارد. از مخاطبان در تحقیق سوال شد که برای

و دوم عمل به آن. در گام اول می بایست تشخیص داد که کدام خبر با واقعیت منطبق است و در مرحله دوم می بایست آن را به طرز صحیح منتشر ساخت. این وظیفه ای مشکل و خطیر است و جز بابهه مندی از ایمان قوی و تخصص مناسب نمی توان از عهده آن برآمد. بسیاری از تصمیمات غلط به خاطر اخبار و اطلاعات غلطی است که به منابع تصمیم گیرنده می رسند. لذا در کار خبری خود می بایست مراقب دو آفت باشید: اول کذب خبری و دوم کذب مخبری که این هر دو موجب از بین رفتن اعتماد به دستگاه خبرسازی می شود.^{۲۳}

آیت الله جوادی آملی همچنین معتقد است که: «خبرنگار، کسی است که "راستگو" باشد و علاوه بر آن قدرت تشخیص خبر درست از نادرست را دارد. لذا در گزینش دست اندر کاران امور خبری دقت کنید که افراد خداترس را برگزینید و در فنون خبری نیز آنها را به خوبی آموختش دهید».

حال به ادامه بحث مربوط به تحقیقی که





اثر نام در اعتبار روزنامه‌نگار

در سال ۱۹۸۹ م بورکهارت^{۲۱} تصمیم گرفت نشان دهد که تغییر یک حرف از نام نویسنده یک مقاله (به صورتی که اسم ذکر را مؤنث جلوه دهد) می‌تواند در ارزیابی از اعتبار یک روزنامه‌نگار تغییراتی حاصل کند. او نام بالای مقاله‌ای را از «مارک» به «ماری» تغییر داد و نتیجه گرفت که زنان بیشتر از مردان دقیق هستند. و همچنین زنان نویسنده بیشتر از مردان قابل اعتماد و دارای اعتبار هستند.^{۲۲}

محقق دیگری این مورد را مورد مطالعه قرار داد که آیا جنسیت (در مورد نام نویسنده‌ای که در بالای مقاله ذکر می‌شود) در اعتبار مقالات خبری مؤثر است یا خیر و سپس نتیجه گرفت که بیش از ۶۰ درصد افراد مورد مطالعه (زن و مرد) معتقدند که جنسیت در ارزیابی آنها از اخبار، نقشی ندارد اما وقتی آنها (زنان و مردان مخاطب) بالخبر واقعی که نام نویسنده‌های آنها دستکاری شده بود، مواجه شدند، اخباری را برگزیدند که نام فرد مؤنث در بالای آن قید شده بود. گذشته از آن، مردان، خبری راکه با

ترجمیح می‌دهند که به وسیله مردان نوشته شده‌اند و زنان ستونهایی راکه توسط زنان به رشتة تحریر درآمده‌اند، می‌پسندند. به عنوان مثال محققان پی برده‌اند که خوانندگان زن، کار روزنامه‌نگاران مرد را ترجیح می‌دهند.^{۲۳} در مطالعات دیگری، محققان نتیجه گرفته‌اند که خوانندگان، زنان را «ماری» ذکر نام نویسنده ترجیح می‌دهند.^{۲۴}

ذکر نام نویسنده در بالای مقاله، می‌تواند یکی از عوامل ارزیابی مردان و زنان نویسنده از سوی خوانندگان باشد. در یک بررسی که درباره وجود نام نویسنده در بالای مقالات قانونی، حوادث، مدد و ورزشی صورت گرفت، مشخص شد که به طور سنتی نام مردان در ورزش و زنان در مورد مد در گزینش خوانندگان مؤثر است. این بررسی همچنین نتیجه گرفت که مطلبی که در مورد مد بود و نام یک زن نویسنده در بالای آن آمده بود، از سوی زنان خوانندگان جداً مورد توجه قرار گرفته بود. همین نتیجه برای مقالات ورزشی که با اسم مردان نویسنده چاپ شده بود در مورد خوانندگان مرد به دست آمده بود.^{۲۵}

حفظ کردن اسرار مردم داده شده است. نکته مهم در این مورد آن است که میزان اعتبار روزنامه و تلویزیون با حفظ این دیدگاه در نزد مردم، ارتباط نزدیک دارد.

تأثیر جنسیت در اعتبار روزنامه و روزنامه‌نگار

یکی از کارهایی که تقریباً به تازگی درباره اعتبار روزنامه‌ها و اعتماد خوانندگان به آنها صورت گرفته، تحقیقی است که توسط «اج، آلن وايت»^{۲۶} و «جسلی آندسیگر»^{۲۷} در آمریکا درباره تأثیر جنسیت بر مقوله اعتبار روزنامه و روزنامه‌نگار در سال ۱۹۹۱ انجام شد.

در مقدمه گزارش این تحقیق آمده است: این گزارش نتیجه یک بررسی تجربی از تأثیر جنسیت بر درک اعتماد یک ستوننویس روزنامه و همچنین تأثیر آن بر موضوع مورد توجه ستوننویس روزنامه برای نوشتن است. نویسنده‌گان این گزارش نتیجه گرفته‌اند که جنسیت روی ادراک انتخابی ستونهای روزنامه از سوی خوانندگان مؤثر است. مردان ستونهایی را

جریان ارتباط قرار دارد، عینیت می‌یابند. به عبارت دیگر شاید بتوان گفت که علی‌رغم آنکه مفاهیم مختلف ارتباطی اغلب در یکدیگر مؤثرند، اماً اعتبار منبع به طور روزافزون بر اکثر این مفاهیم تأثیر دارد. به عنوان نمونه به سه مورد زیر توجه کنید:

اعتبار منبع و گزینشگری خبر^{۲۸}
... اگر انتخابهایی که گزینشگر انجام می‌دهد در جهت تأمین نیازهای خبری خواننده باشد، خواننده مطالب روزنامه را مطابق نیازهای خود می‌بیند و از توسل به راههای ارتباطی دیگر، جهت کسب خبر صرف نظر می‌کند. به این ترتیب، روزنامه به عنوان یکی از مهمترین رسانه‌های خبری اعتبار به دست می‌آورد و در نتیجه مردم از آن به عنوان یک "منبع قابل اعتماد" سخن خواهند گفت. در رادیو و تلویزیون نیز وضعیت مشابه حاکم است.^{۲۹}

همگنی^{۳۰} منبع و گیرنده
... همگنی عبارت است از شباهت در ویژگیهای مانند باورها، ارزشها، آموزش و منزلت اجتماعی بین دو فرد که در ارتباط با یکدیگر هستند. در موقعیتی که امکان گزینش آزاد وجود دارد و منبع می‌تواند با تعدادی گیرنده رابطه داشته باشد، تمایل شدیدی به انتخاب گیرنده‌ای دارد که بیشتر به خودش شبیه است. برای اصل همگنی دلایل زیاد وجود دارد. غالباً افراد شبیه به هم، با یکدیگر زندگی می‌کنند و تحت تأثیر علایق مشترکی هستند. این گونه نزدیکیهای فیزیکی و اجتماعی، نوعی ارتباط همگن را باعث می‌شوند. چنانکه گفته‌اند کبوتر با کبوتر، باز با باز، ارتباط زمانی مؤثر است که منبع و گیرنده همگن باشند.^{۳۱}

نقش اعتبار منبع در تغییر بینش گیرنده
... ممکن است منبع را در مقابل گیرنده معتبرتر نشان دهیم چراکه مطالعات نشان داده‌اند در چنین حالتی شوق و انگیزه قویتری در تغییر بینش گیرنده به وجود می‌آید.^{۳۲}

می‌نویسند که در برگیرنده ارزشهایی نظری درگیری، برخورد، مجاورت و تازگی هستند، ممکن است اختلاف اندکی بین خواننده‌گان از این نظر ایجاد کند که نویسنده مرد بوده است یا زن، اماً وقتی که صحبت از اخبار ملایم (Soft news) است که معمولاً عناصر عاطفی و هیجان‌انگیز در آنها وجود دارد، ممکن است تعصبات جنسی در کار ظاهر شود. به طوری که موارد مورد مطالعه نه تنها می‌پنداشتند که ستونهایی که به وسیله همجنسانشان نوشته شده‌اند بیشتر جالب هستند، بلکه همچنین ستونهای و مطالب جالب را نیز به همجنسان خود نسبت می‌دادند. به عبارت دیگر به نظر می‌رسد که اشخاص مورد مطالعه، خواهان اعلام دو چیز هستند:

۱. این نویسنده همجنس من است، پس مطلب باید جالب باشد؛

۲. این مطلب جالب است، بنابراین نویسنده آن باید همجنس من باشد.

البته از یک وجه نظری این موارد با بسیاری از فرضیه‌ها در دانش روانشناسی و همچنین نوشته‌هایی که از طرف طرفداران حقوق زنان نوشته شده، سازگارند. و سرانجام در این تحقیق حدس زده می‌شود که مردم به پیامهایی که از گروههای همجنس خودشان سرچشمه گرفته‌اند، گرایش بیشتر دارند و برای آنها ارزش بیشتر قائلند.^{۳۳}

اعتبار منبع و سایر مفاهیم ارتباطی
اعتبار منبع یک مفهوم ارتباطی است که با اغلب مفاهیم ارتباطی رابطه‌ای نزدیک دارد. به عبارت دیگر از آنجا که اعتبار منبع درباره یکی از ویژگیهای مهم منبع بحث می‌کند و منبع خود عنصری مهم و اساسی در ارتباط است، اغلب مفاهیمی که در روند ارتباط تأثیر مستقیم و غیرمستقیم دارند نیز به نوعی با این مفهوم در ارتباط هستند و تحت تأثیر آن قرار می‌گیرند. مفاهیمی چون گزینشگری اخبار، ارزشهای خبری، عینیت، نظریه هماهنگی شناخت، مسؤولیتهای اجتماعی روزنامه‌نگار و... در واقع با این پیش‌فرض که منبع معتبری در

نام زنی به عنوان نویسنده همراه بود، قابل باورتر از همان خبر که بدون ذکر نام یا با نام مرد همراه بود، تشخیص دادند.^{۳۴}

اماً نکته جالب این است که تحقیق دیگری نشان داد که نویسنده‌گان زن باور دارند که اگر مرد می‌بودند، اعتبار بیشتری داشتند و نویسنده‌گان مرد نیز معتقد بودند که اگر زن می‌بودند، از اعتبار کمتری برخوردار بودند. همچنین زنان و مردان نویسنده هر دو فکر می‌کردند که در جمع همجنسان خود اعتبار بیشتری دارند تا در جمع جنس مخالف خود.^{۳۵}

در تحقیق دیگری، سر مقاله‌هایی با نام مرد یا زن به افرادی ارائه شد و در نهایت این طور نتیجه گرفته شد که سر مقاله‌های معتبر برای خانمهای، برای مردان کمتر معتبر تلقی می‌شود.^{۳۶}

تحقیق دیگری اعتبار سخنگویان مرد یا زن را که بیانیه‌های مطبوعاتی ارتش را می‌خوانند، ارزیابی کرد و نتیجه گرفت که مردانی که به عنوان منبع مطرح می‌شدند اگر چه تخصص بیشتری داشتند اماً این مساله اعتماد و تأثیر بیشتر آنها را به همراه نداشت.^{۳۷}

اماً در تحقیقی که در این‌باره به سال ۱۹۹۱ در فصلنامه روزنامه‌نگاری از برآیند این تحقیقات انجام گرفت، نتیجه گرفته شد که فقط بین جنسیت نویسنده و جنسیت خواننده رابطه‌ای وجود دارد. برای خواننده‌گان زن، ستونهایی که به وسیله زنان نوشته شده، بیشتر جالب است و خواننده‌گان مرد نیز نظر مشابهی نسبت به ستونهایی که به وسیله مردان نویسنده نوشته می‌شود، دارند. اماً اختلاف محسوسی در سطح اعتبار زنان و مردان نویسنده از نظر جنسیت خواننده‌گان وجود ندارد.^{۳۸}

از یک دیدگاه، این اطلاعات نشان می‌دهد که ستون نویسهای روزنامه‌ها از اعتبارشان به خاطر جنسیت‌شان صرف نظر نمی‌کنند. هم سردبیران و هم ستون نویسهای این را نشان می‌دادند که وقتی درباره خبرهای بد و خشن (Hard News) (Hard News)

داخلی نیز بیشتر مورد اطمینان قرار می‌گیرند. همین مطلب در مورد مطبوعات خارجی و رادیوهای بیگانه نیز صدق می‌کند. افاده‌پذیری، نسبت به سایر گروهها، رادیوهای بیگانه را وسیله مطمئن کسب خبر می‌شمارند.

میزان حقیقت‌نویسی مطبوعات و اعتماد خوانندگان^{۲۲}

در این مرحله از تحقیق دو پرسش صورت گرفته است. در اوّلین پرسش از خوانندگان خواسته شده بود نظر خود را نسبت به میزان حقیقت‌نویسی مطبوعات ایران دارند. نتایج به دست آمده به شرح ذیل بود:

۱۵/۴ درصد = اکثر حقایق را می‌نویسنده؛

۷/۶۸ درصد = تنها برخی از حقایق را می‌نویسنده؛

۱۵/۹ درصد = هیچ حقیقتی را درج نمی‌کنند.

در پرسش دوم سؤال شده بود که چنانچه خواسته باشیم درجه اعتماد شما به مطبوعات را از یک تا ۹ رتبه‌بندی کنیم، چه عددی را انتخاب می‌کنید؟ نتایج به دست آمده حاکی از درجه اعتماد متوسط خوانندگان نسبت به مطبوعات است.

انتقاد خوانندگان نسبت به مطبوعات^{۲۳} به این پرسش که «مهمنترین انتقاد شما به مطبوعات کدام است؟» خوانندگان روزنامه‌ها به ترتیب پاسخهای ذیل را انتخاب کرده‌اند:

۱. بی توجهی به نیازها و خواسته‌های مردم؛

۲. سطحی بودن مطالب؛

۳. کمیابی و پایین بودن تیراز؛

۴. عدم انعکاس واقعیت‌ها؛

۵. تکراری بودن مطالب؛

از طرف دیگر انتقادات ذیل را نیز به ترتیب فراوانی بر مجمله‌ها وارد دانسته‌اند:

۱. عدم انعکاس واقعیت‌ها؛

۲. بی توجهی به نیازها و خواسته‌های

■ خوانندگان، بینندگان و شنوندگان به کرات نسبت به وسائل ارتباط جمعی اظهار بی‌اعتمادی می‌کنند، بخشی از این بی‌اعتمادی ناشی از رویه‌روشنی با اشتباها مکرر است.

■ اگر منبع را به گیرنده پیام، معترض‌تر بنماییم، شوق و انگیزه قویتری برای تغییر بینش گیرنده ایجاد کرده‌ایم.

■ در دنیا ای که شکل‌دهی و دستکاری افکار عمومی به منظور بهره‌برداریهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، بیشترین سرمایه‌گذاریهای ابزاری و انسانی را به خود اختصاص داده است، اعتبار رسانه‌ها به عنوان مهمترین منبع تأمین‌کننده اطلاعات مورد نیاز مردم، اهمیتی مضاعف یافته است.

برخی بررسیهای انجام شده در مورد اخیر.

وسائل خبری مورد اطمینان خوانندگان^{۲۴}

پاسخ مخاطبان به این پرسش که «عمولاً از طریق چه وسیله ارتباطی به اخبار مورد اطمینان خود دست پیدا می‌کنید؟» در اولویت اول به ترتیب فراوانی عبارت بوده است از: تلویزیون؛ رادیوهای داخلی؛ مطبوعات؛ و گفتگو با مردم. و در اولویت دوم به ترتیب فراوانی پاسخها از این قرار است: رادیوهای داخلی؛ تلویزیون؛ مطبوعات داخلی؛ گفتگو با مردم.

نکته حائز اهمیت آنکه، رادیوهای بیگانه در هر سه اولویت از کمترین فراوانی برخوردار بوده‌اند. همچنین به نسبت افزایش سطح تحصیلات و به نسبت افراد مجرد، رادیوهای داخلی را وسیله مطمئن کسب خبر عنوان کرده‌اند.

در مورد تلویزیون به نسبت کاهش سطح تحصیلات و کاهش سن، تلویزیون وسیله مطمئن کسب خبر قلمداد شده است. کارکنان بخش دولتشی، بیشتر از سایر شاغلان، تلویزیون را وسیله مطمئن کسب خبر می‌شناستند. با افزایش سطح تحصیلات، مطبوعات

تحقیقات داخلی

تحقیقاتی که در ایران صورت گرفته است و به نوعی نیز در آنها «اعتبار منع» - یا مفاهیمی نزدیک و مربوط به آن - مورد اشاره قرار گرفته، عبارت است از:

۱۳۴۲ - وزارت اطلاعات: نظر سنجی مردم تهران در زمینه وسائل ارتباط جمعی؛ ۱۳۵۳ - مرکز سنجش افکارسازمان رادیو تلویزیون: درباره مشارکت سیاسی مردم ایران با اختصاص فصلی به میزان بهره‌مندی مردم از مطبوعات؛

۱۳۵۸ و ۱۳۵۹ - مرکز تحقیقات اجتماعی و ارزشیابی برنامه‌های صدا و سیما: نظرخواهی از مردم در چهار مقطع زمانی آذر، تیر، مرداد و شهریور ۱۳۵۹ درباره درصد افراد با سواد شهری تهران که روزنامه می‌خوانند و درصد گرایش آنها به روزنامه‌های مختلف؛

۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها: میزان بهره‌مندی شهروندان تهرانی از مطبوعات.

در این تحقیق مواردی همچون وسائل خبری مورد اطمینان خوانندگان و نظرات خوانندگان درباره میزان حقیقت‌نویسی مطبوعات و... مورد بررسی قرار گرفته است. آنچه در ادامه می‌آید نگاهی است به

مردم؟

۳. وجود سانسور؛

۴. کمیابی و پایین بودن تیراژ؛

۵. تکراری بودن مطالب.

به موجب این تحقیق انتقاد در زمینه کم بودن مطالب تحلیلی به سطح تحصیلات افراد بستگی دارد. هر چه سطح تحصیلات افزایش یافته، توجه به این مسأله نیز افزايش داشته است. و بالعکس به نسبت کاهش سطح تحصیلات، این عقیده که هیچ انتقادی بر مطبوعات وارد نیست، فزومنی می گیرد.

اعتبار منبع در تیتر

اهمیت و اعتبار منبع گاه به آن حد می رسد که خود را در تیتر خبر جای می دهد. در کیهان چندی قبل خبری آمده بود مبنی بر اینکه دادسرای عمومی تهران بررسی علل ریزش دیواره مترو را آغاز کرد. حال اگر فرضآ خبری به دست آوریم مبنی بر اینکه دادستان، ریزش دیوار مترو را عمدی خوانده است، تیتر آن قطعاً می تواند چنین باشد دادستان تهران: ریزش دیوار مترو عمدی بوده است. با این تیتر در واقع از اعتبار منبع برای ضمانت تیتر و خبر استفاده شده است.

دکتر گیبسن در کتاب روزنامه‌نگاری در عصر الکترونیک به «ضمانت» و «استناد» اشاره کرده و نوشه است: «اگر متن خبر بتوسط منبعی، ضمانت شده، پس تیتر نیز باید ضمانت شود». او تیتری را عنوان می کند مبنی بر اینکه «یاریبر، رئیس جمهور را دروغگو خواند» و می گوید در این تیتر ما اتهام را به «یاریبر» استناد داده ایم. بنابراین تیتر مستند است، همچنین ضمانت شده نیز هست. به خواننده نیز این اطمینان را داده ایم که این جمله خبری نه از خبرنگار روزنامه بلکه از منبع صلاحیت دار دیگری نقل شده است. باید به تیتر ضمانت بخشدید و به خواننده فهماند که ما اطلاعات خود را از منبع موثق اخذ کرده ایم. این مسأله مسؤولیت اثبات مدعای نیز بر عهده شخص دیگر می گذارد.^۶

بی اعتباری منبع

در برآر بی اعتباری منبع نیز باید از روانشناسی اجتماعی کمک بگیریم، آنچاکه فاصله پیام با گیرنده پیام آنقدر زیاد است که منجر به بی اعتباری منبع می گردد. فرض کنید تصمیم دارید که به عنوان مسئول یک برنامه تلویزیونی، افراد چاق را به ورزش و راهپیمایی تشویق کنید. حال به نظرتان معقول است که آدمهای چاق را به پیاده روی ۸ کیلومتر در روز تشویق کنید؟ قطعاً در صورت بیان چنین پیشنهادی، فقط اعتبار خود را از دست داده اید. به عبارت دیگر اشتباه در ارائه پیام به بی اعتباری منجر می شود.^۷

در همین زمینه دکتر گیبسن - استاد روزنامه‌نگاری دانشگاه تگواس - خطاب به دانشجویان روزنامه‌نگاری می گوید: «شاید تا به حال دریافت‌های افکار عمومی، دست اندرکاران رسانه‌های گروهی را معمول نمی داند. خوانندگان، بینندگان و شنوندگان ما به کرات به ما بی اعتباری می کنند. بخشی از عدم اعتماد آنها از مشاهده مکرر اشتباهات ما ناشی می شود. تا زمانی که توانیم تمام اغلاط و اشتباهات خود را از فرستنده‌های معمولی و نشریات روزانه محو کنیم، قادر به محو کامل بی اعتمادی آنها نیز نخواهیم بود. ولی با کاهش هر واحد از اشتباهات، یک واحد از بی اعتمادی افکار عمومی خواهیم کاست. ما به امید اینکه بازده خوب سبب افزایش اعتماد می شود، اشتباهات خود را نشانه می گیریم. تعقیب این اشتباهات، همانا با بازیبینی مجدد به کمک مأخذ، کتابخانه و منابع مختلف میسر می شود و مارا به هدف طلایی و دست نیافتنی نزدیک می کند: قطعه‌ای مطلب ارتباطی بدون غلط».^۸

مطلوب نادرست، اشتباه و بدتر از همه مطالبی که با قصد و غرض خاص و به گونه‌ای تنظیم شده باشد که در ذهن مخاطب منظور خاصی را برانگیزند که مغایر حقیقت باشد یا باعث پوشانیده شدن حقیقت گردد، منجر به بی اعتباری منبع

ارتباطی خواهد شد. در این باره دکتر بیدعی استاد رشتۀ روزنامه‌نگاری معتقد است: «... انتشار مطالب نادرست یا مطالبی که باقصد و منظور خاصی تنظیم شده باشد، باعث سلب اعتماد مردم از آن و سیله ارتباطی شده، آنان را به سوی منابع خبری دیگر هدایت می کند».^۹

خبر نادرست، چون بومرنگ عمل می کند

در واقع شاید بتوان گفت که پخش نادرست اخبار اثری همچون «بومرنگ» دارد و در نهایت اثر آن به فرستنده باز خواهد گشت. میزان تأثیر ارتباطات و اثرات مثبت یا منفی آنها از مسائلی است که در برآر آن بحثهای زیادی مطرح بوده است. منبع ارتباط (انتقال دهنده پیام) ویژگیهای مخاطبان (پیام گیران) و ماهیت پیام (چگونگی انتقال آن) در افزایش تأثیر ارتباط مؤثر هستند. پخش نادرست اخبار و مواد اطلاعاتی همچون اثر بومرنگ به فرستنده یا منتقل کننده پیام باز می گردد و در نهایت هویت رسانه را عوض می کند. «با افزایش قابلیت اعتماد به ارتباطات می توان به گسترش آن و در نتیجه توسعه جامعه در ابعاد مختلف کمک کرد».^۰

قبل اگفتیم که مهمترین و پر ارزشترین منبع خبری روزنامه‌ها، گزارش‌های اختصاصی خبرنگاران آنهاست. این گزارشها بسیار مورد اعتماد دیگران و سردبیران روزنامه‌ها هستند. اما گاه همین اعتماد از آنچاکه روش دقیق یا فرستت کافی برای کنترل صحبت اطلاعات ارسال شده وجود ندارد، مشکلاتی ایجاد می کند. «به عنوان نمونه، در مهر ماه سال ۱۳۷۱ خبرنگار کیهان در یکی از شهرستانهای جنوبی کشور که مدت‌ها اخبار را از «سی.ان.ان» ضبط می کرد و به عنوان خبر اختصاصی برای تحریریه می فرستاد و مورد استقبال بیش از حد تحریریه نیز واقع می شد، در قضیه ایوموسی خبری فرستاد مبنی بر اعلام آمادگی وزارت خارجه آمریکا برای دخالت نظامی در قضیه ایوموسی به نفع امارات.

the Effectiveness of Army Spokes Persons"
(Unpublished thesis m.s.University of Georgia
1983)

37. Journalism Quarterly (Vol.68.No4. Winter
1991), p.718.

38. Gate Keeping

.۳۹. نعیم بدیعی، «کلام خبر، چرا؟»، رسانه، ش ۱
(بهار ۱۳۶۹)، ص ۴۱.

.۴۰. همسگی یعنی پرفارکردن ارتباط با
شخصی شبیه خود، (اورت.ام.راجرز و اف. فلوبید شومبکر،
رسانش نوآوری‌ها: رهیافتی میان فرهنگی، ص ۱۹)
.۴۱. این نوع ارتباط بار مفهومی دیگری دارد که آن را
همدلی گویند، همدلی (empathy) عبارت از توانایی فرد
است برای اینکه خود را به جای دیگران بسیند (توانایی
در کم موقیت دیگران)، ارتباط بین منبع و گیرنده همسگی
مؤثرتر است مگر آنکه منبع و گیرنده، دارای همدلی بسیار
زیاد باشد، افراد تاهمگی که همدلی زیاد نسبت به هم داشته
باشند، از نقطه نظر روانشناسی اجتماعی، در حقیقت همسگی
به شمار می‌آیند، عکس آنچه در ارتباط مؤثر همسگی گفته
شده بزرگ صادق است، یعنی ارتباط مؤثر بین منبع و گیرنده،
باعث به وجود آمدن شیاهت زیاد در دانش، باورها و رفتار
آنها خواهد شد، ضرب المثل بادشده را می‌توان چنین
خواند: «زمانی که پرندگان با هم پرواز کنند، از یک جنس
خواهند بود». (اورت.ام.راجرز، و اف. فلوبید شومبکر،
رسانش نوآوری‌ها: رهیافتی میان فرهنگی، (شیراز:
دانشگاه شیراز، ۱۳۶۹)، ص ۱۹).

.۴۲. همان، ص ۱۷

.۴۳. آنچه در زیر این میان تبیر آمده از صفحه ۱۰۳
کتاب بهمنی شهر وندان تهرانی از مطبوعات (تهران:
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مرکز مطالعات و تحقیقات
رسانه‌ها، ۱۳۷۱) اخذ شده است.

.۴۴. همان، ص ۱۰۶

.۴۵. همان، ص ۱۱۱-۱۰۸.

.۴۶. مارتین. ال. گیبسن، روزنامه‌نگاری در عصر
الکترونیک، ترجمه حسن تقوی (تهران: آینه کتاب،
۱۳۷۱)، ص ۱۹۶

.۴۷. جعفر سخاوت، ص ۸۱

.۴۸. مارتین ال گیبسن، ص ۶۳

.۴۹. نعیم بدیعی، ص ۴۴

.۵۰. همانجا.

.۵۱. محسن مدیر شانه‌چی، «ارتباطات و نقش آن در
جهان امروز»، سیاست خارجی، ش ۴ (پائیز ۱۳۶۹)، ص
.۳۷.

grouped with these. There appeared to be no
reason not to use the same 12 items in a television
credibility score

.۲۰. روزنامه ابرار، ش ۱۱۶۲ (۱۷ آبان ۱۳۷۱)، ص

.۱

.۲۱. همانجا.

.۲۲. همانجا.

.۲۳. همانجا.

24. Watchdogs over government

25. H. Alen White is the assistant professor at
Murray state University in Murray, Kentucky.

26. Juliet.Andsager, is a doctoral student at
the University of Tennessee at Knoxville

27. "Newspaper Column Readers' Gender
Bias: Perceived interest and Credibility",
Journalism Quarterly, (Winter 1991), pp.709-718.

28. Philip Goldberg, "Are women prejudiced
Against Women?", *Transaction*, 5:28.30.

29. Ford Burkhart, "When Readers Prefer
Women", *Editor and Publisher*, July 22,
1989.64;54:Hanna Levenon, Brent Buford, Bonno
and Lorer Davis, "Are Women Still Prejudiced
Against Women? A Replication and Externation
of Goldbery's Study," *the Journal of Psychology*,
89,67-71;Glendal.Sueger, Credibilitily of Male and
female Reporters: Differences in Readers'
Perceptions. Unpublished thesis M.s. California
State University- Fullerton, 1981.

30. Donaldl Shaw, Lyndap. Cole, Royl. Moor
and Richard R. Cole."Men Versus Women in By
Lines", *Journalism Quarterly*, (No.58):103-106.

31. Burkhart

32. Burkhart, *op. cit.*

33. Sweyer, *op. cit.*

34. Judy. C. Pearson, "The Role of Gender in
Source Credibility". Paper Presented at the annual
meeting of the Speech Communication Association,
Louisville (KY.1982)

35. Richard Cnoel and Mary J.Allen, "Sexand
Ethnic Bias in the Evaluation of Student Edito-
rials' the Journal of Psychology", (94,1976):53-56.

36. Freda R.Brame, "A Study of Effectiveness
of Gender Upon Percieved Source Credibility and

این خبر در کیهان چاپ شد و پس از
اعتراض وزارت امور خارجه و پیگیریهای
بعد عمل آمده منجر به عذرخواهی روزنامه،
اخرج خبرنگار، بازداشت و مجازات وی
گردید.^{۵۱}

پی‌نویسها

1. Source Credibility

۲. خبرگزاریها حق دارند به استناد مقررات عهدنامه
بین‌المللی حفظ حقوق مؤلف، روزنامه‌های راکه منابع و
مأخذ کسب خبر را تصویر نکنند، تحت تعقیب قرار دهند.
(کاظم معتمدزاد، روش تحقیق در محتوای مطبوعات)،
ص ۲۲۵ و ۲۲۶.

۳. کاظم معتمدزاد، روش تحقیق در محتوای
مطبوعات، (تهران: دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی،
۱۳۵۶)، ص ۲۲۶-۲۲۴.

۴. جعفر سخاوت، روانشناختی اجتماعی، جزء
درسی تجدیدنظر شده (سال تحصیلی ۱۴-۱۳۵۶)، ص
.۷۶-۷۱

5. Cecile Gaziano

6. Kristin Mc Grath

7. "Measuring the Conept of Credibility",
Journalism Quarterly, (Autumn 1986), pp.451-462.

8. Newspaper reporting accuracy

9. Believability of Source as a Component of
Persuasive Communication impact

10. Hovland

11. Trustworthiness

12. Expertise

13. *Journalism Quarterly*, 58:411-419,433
(1981): Gantz, *op. cit.* Timothy J. Meyer: "Media
Credibility: The State of the Research". *Public
Telecommunications Review*, 12(4):48-52
(1974); Michael Burgoon; Judeek. Burgoon, and
Miriam Wilkson, *Newspaper Image and Evaluation*.

14. Political bias in newspaper reporting

15. accuracy

16. fairness

17. responsibility

18. role in criticism of government

19. Television news items separated into two
Factors. Containing the same items as the
newspaper credibility factor. No new items